

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 5 Ιουλίου 2026 - Ε' Ματθαίου (Ματθ. η' 28 - θ' 1)

Από τὰ ὅσα ἀκούσαμε στό σημερινό εὐαγγέλιο ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, προκύπτει ἀβίαστα ὅτι ὁ δαιμονισμός εἶναι συνέπεια τῆς ἐξορίας τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ζωή μας. Τίς περισσότερες φορές οἱ ἄνθρωποι δυσφοροῦν ὅταν ἀκοῦν αὐτές τίς εὐαγγελικές περικοπές πού μᾶς μιλοῦν γιά θεραπείες δαιμονιζομένων ἀνθρώπων, ἐπειδή δέν συμπαθοῦν καί δέν δέχονται ὅ,τι λέγεται στή θεία Γραφή γιά τά πονηρά πνεύματα. Ἡ Ἐκκλησία ὅμως ἐπειδή θέλει νά κάνει τούς ἀνθρώπους νά προσέξουν τόν κίνδυνο πού τούς ἀπειλεῖ, πού εἶναι ἕνας κίνδυνος ὄχι φυσικός ἀλλά πνευματικός, ὑπενθυμίζει μέ τήν ἀνάγνωση τῶν εὐαγγελικῶν περικοπῶν τέσσερις Κυριακές τόν χρόνο τήν πραγματικότητα αὐτή.

Ὁ διάβολος ἔχει χαρακτηριστεῖ ὡς «κοσμοκράτορας τοῦ αἰῶνος τούτου», ὄχι γιατί ἔχει τήν δύναμη καί τήν ἐξουσία νά κυβερνᾷ τόν κόσμο, ἀλλά γιατί οἱ ἄνθρωποι ἀρνήθηκαν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί μέ τήν θέλησή τους ὑποτάχτηκαν σ'αὐτόν. Ὁ τρόπος πού ζοῦν καί συμπεριφέρονται οἱ ἄνθρωποι καί οἱ ἀξίες πού ἔχουν ἐπικρατήσῃ, δείχνουν καθαρά πῶς τόσο σέ ἐπίπεδο προσώπων ὅσο καί σέ ἐπίπεδο κοινωνικῶν δομῶν ἔχουμε καταντήσῃ σέ μεγάλο βαθμό, ὄργανα τοῦ διαβόλου. Ἡ πραγματικότητα αὐτή ἐμφανίζεται ἄμεσα στίς τραγικές ἐκεῖνες περιπτώσεις συνανθρώπων μας πού κυριεύονται ὀλοκληρωτικά ἀπό τίς δαιμονικές δυνάμεις καί οἱ ἐνέργειές τους εἶναι ἐκδηλώσεις τῆς παρουσίας τοῦ σατανᾶ. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, πού στό ἱερό εὐαγγέλιο ὀνομάζονται δαιμονισμένοι, ἀσφαλῶς δέν ἀποτελοῦν φαινόμενο μόνο τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ ἀλλά ἐμφανίζονται μέ αὐξημένη μάλιστα συχνότητα σέ ὅλες τίς ἐποχές καί δέν πρόκειται νά ἐκλείψουν ὅσο ἀρνούμαστε πεισματικά τήν σχέση μας μέ τόν Θεό.

Ἡ ὑπαρξη δαιμονισμένων εἶναι ἀσφαλῶς σημάδι τῆς παρουσίας καί δράσης τοῦ σατανᾶ. Ἡ εἴσοδος τοῦ Χριστοῦ στήν ζωή μας ἀντίθετα, ἡ παραμονή Του καί κατοίκησή Του στήν ψυχή μας καί ἡ διαρκής παρουσία Του στά ἔργα καί τό περιβάλλον μας, ἀποτελοῦν μέ βεβαιότητα νίκη κατὰ τοῦ θανάτου καί τοῦ διαβόλου καί πρόγευση τῆς

αιώνιου ζωῆς. Ἡ θεραπεία τῶν δύο δυστυχισμένων συνανθρώπων μας ὅπως εἶδαμε στό ἀνάγνωσμα τοῦ εὐαγγελίου καί ἡ ταυτόχρονη καταστροφή τοῦ κοπαδιοῦ τῶν χοίρων, δείχνουν ἀκριβῶς τήν διαφορά τῶν δύο καταστάσεων. Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Χριστοῦ ἡμερεύει τήν ἐξαγριωμένη ἀπό τούς δαίμονες ἀνθρώπινη φύση, ἐνῶ τήν ἴδια στιγμή, ἡ σατανική μανία ἐκδηλώνει τό καταστρεπτικό της ἔργο ἀκόμη καί στά ἄψυχα.

Στήν ἐποχή μας πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀνάγουν τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας γιά τούς δαίμονες στή σφαίρα τῆς φαντασίας. Παράλληλα, ὑπάρχουν καί ἄλλοι πού φθάνουν στό σημεῖο νά τούς ἐπικαλοῦνται καί νά τούς λατρεύουν. Σέ κάθε περίπτωση ὁ διάβολος πραγματοποιεῖ μέ κάθε μέσο τό ἔργο του. Διαβάλλει καί διαστρέφει τήν ἀλήθεια, αἰχμαλωτίζοντας τούς ἀνθρώπους στό ψεῦδος καί τήν πλάνη. Καί ἐνῶ μπορεῖ νά ἔχει καταργηθεῖ ἡ δύναμή του μέ τόν σταυρικό θάνατο καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, ὅμως ἐξαιτίας τῆς πονηρῆς καί διεφθαρμένης ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, βρῖσκει πρόσφορο ἔδαφος στήν κοινωνία.

Γιά τά ὅσα συνέβησαν στήν χῶρα τῶν Γεργεσηνῶν, οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας βρῖσκουν ἕνα πολύ εὐστοχο καί ταυτόχρονα πολύ διδακτικό παραλληλισμό. Οἱ δαίμονες εἰσέρχονται στούς χοίρους, στίς ἀκάθαρτες δηλαδή καί ἀμετανόητες ψυχές, πού σαν κύριο χαρακτηριστικό ἔχουν τό βρώμικο καί χοιρώδη βίο, τήν ζωή τῶν ἀπολαύσεων καί τῆς πνευματικῆς ἀκαθαρσίας. Αὐτές τίς ψυχές τίς παρασύρουν στήν αἰώνια φθορά, πού εἶναι ἡ κόλαση. Κί ἀντίθετα, οἱ ψυχές πού πλησιάζουν τόν Χριστό καί μένουν ἐνωμένες μαζί Του, καθαρίζονται, ὀρθοφρονοῦν καί διατηροῦνται ἀπείραστες στίς δαιμονικές ἐπιβουλές.

Ἡ χῶρα τῶν Γεργεσηνῶν εἶναι ἡ κοινωνία μας καί εἶναι σημαντικό νά συναισθανθοῦμε πώς μόνο ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ σ' αὐτήν μπορεῖ νά μᾶς δώσει ἐλπίδα.

Ἀμήν.